

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.356/2019/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Dicső Gábor ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Dr. Dicső Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve felperesnek (cím) a Dévényiné dr. Bertók Katalin ügyvéd ügyintézésével együtt eljáró Sipos és Moskovits Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes neve alperes (cím) ellen határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a Nyíregyházi Törvényszék 2.G.40.010/2019/28/II. szám alatti ítélete ellen a felperes által 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a 'alperes neve' 2018/4. számú közgyűlési határozatát hatályon kívül helyezi és mellőzi a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 94 500 (kilencvennégyezer-ötszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 444 500 (négy száznegyvennégyezer-ötszáz) forint mindkét fokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

- [1] Az alperes **...0.Pk.60.0../1990** számon nyilvántartott egyesület, melynek a felperes tagja.

2017. november 16. napján lesvadászatra iratkozott be, az elejtendő vad azonosítása céljából 1 krotáliát vett fel. A vadászat nem járt eredménnyel, ezért visszatért a lestől körülbelül 200 méterre, az erdő szélén hagyott gépjárművéhez. Ekkor az onnan mintegy 100 méterre lévő dagonyában vaddisznókat észlelt, és 4 lövést adott le rájuk. A vadak a lövés helyét elhagyták. A felperes a lelőtt vadat nem találta, ezért visszament az édesapjáért, aki maga is az alperes tagja, majd a helyszínre visszaérkezve együtt keresték az elejtett vadakat. Az elejtett állatok közül a kant a felperes és édesapja találták meg az erdőben, azt még a hivatásos vadász érkezése előtt elmozdították a feltalálás helyszínéről. Két további állatot az időközben kikerülő hivatásos vadász segítségével találtak meg. A hivatásos vadász az egyik elejtett állatba a felperes, a másikba a felperes édesapja részére felvett krotáliát, míg a harmadikba egy saját magánál tartott krotáliát helyezett el.

- [2] Az alperes fegyelmi bizottsága a fenti vadászattal kapcsolatosan 2017. november 21. napján fegyelmi eljárást indított a felperessel szemben, egyidejűleg felfüggesztette vadászati jogát. A

fegyelmi eljárás megindításáról és a fegyelmi tárgyalás, időpontjáról értesítette a felperest. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás 30 nappal történő meghosszabbításáról döntött, az újabb fegyelmi tárgyalás időpontjáról, valamint a meghallgatni kívánt személyekről ajánlott küldeményben értesítette a felperest, egyidejűleg felkérte, hogy meghallgatása céljából jelenjen meg.

A Fegyelmi Bizottság 2018. január 15. napján meghozott 1/2017 „FE” határozattal fegyelmi büntetésként a felperest a vadásztársaságból kizárta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi közgyűlés 1/2018. Közgyűlési határozattal a Fegyelmi Bizottság határozatát megsemmisítette és a Fegyelmi Bizottságot új eljárás lefolytatására utasította. A megismételt eljárásról, a kitűzött fegyelmi tárgyalás időpontjáról az alperes a felperest ajánlott küldeményben értesítette, egyidejűleg megküldve a közgyűlési határozatot is. A megismételt fegyelmi tárgyalás időpontjáról értesítette a felperes jogi képviselőjét is.

- [3] A Fegyelmi Bizottság a megismételt eljárásban 2018. március 24. napján kelt 2/2018 „FE” határozatával a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés a) és b) pontjának megsértése miatt a felperest kizárás fegyelmi büntetésben részesítette. A felperes terhére a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (továbbiakban Vtv.) 72. § (1), 57. § (2) és 67. § (5) bekezdéseit, továbbá a Házi Szabályzat III. pontjának megsértését róta.
- [4] A határozat ellen a felperes fellebbezett. A fellebbezésre tekintettel 2018. április 23. napján kelt meghívóval az alperes Intéző Bizottsága 2018. május 9. napjára rendkívüli közgyűlést hívott össze, melynek kizárólagos napirendje a felperes fegyelmi ügye volt. A meghívókat a korábban szokásos módon a helyben lakó tagoknak F. A. VB titkár személyesen vitte el. A felperes és **N. G.** részére azonban személyesen a meghívót átadni nem tudta.
- [5] A 2018. május 9. napján megtartott közgyűlésen a jegyzőkönyvhöz csatolt jelenléti ív szerint a 23 tagból 15 tag jelent meg, a felperes és **N. G.** a közgyűlésen nem vett részt. A szavazásban nem vett részt a fegyelmi eljárásban meghallgatott két tanú: **C. I.** (az alperes elnöke) és **J. N.**. A nyílt szavazáson 11 fő igen szavazat és 2 tartózkodás mellett elfogadták a 4/2018. számú közgyűlési határozatot, amellyel a Fegyelmi Bizottság határozatát jóváhagyva a felperest kizárták a vadásztársaságból.
A határozat tartalmáról 2018. május 14. napján kelt levélben tájékoztatták a felperes jogi képviselőjét, az indokolással is ellátott másodfokú fegyelmi határozatot részére csak a jelen per tartama alatt kézbesítették.
- [6] Szintén fegyelmi eljárás indult a felperes édesapja, **N. G.** ellen, akit 1/2018 „FE” határozattal a Fegyelmi Bizottság a vaddisznó les vadásztól hat hónapra eltiltott a Házi Szabályzat III.1.b. pontjának és mellékletének megsértése miatt.
- [7] A felperes keresetében kérte az alperes 2018/4. számú közgyűlési határozatának hatályon kívül helyezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 3:37. § (1) bekezdése alapján, valamint kérte az alperes kötelezését a perrel felmerült költségei megfizetésére. Keresetét a Ptk. 3:70. §, a vadásztársaság Alapszabályának 17. és 18. §, továbbá a Fegyelmi Szabályzat 15. 17., 18. és 19. pontjaiban írtakra alapította.
Állította, hogy a kizárásáról rendelkező közgyűlési határozatot a részére az Alapszabály 18. § ellenére nem küldték meg 15 napon belül. A határozat az alapszabály 19. §-ában foglaltakkal ellentétben nem tartalmazza a kiszabott fegyelmi büntetést megalapozó tényeket, a megállapítás alapjául szolgáló bizonyítékokat, a fegyelmi eljárás iratanyagát kérése ellenére nem bocsátották rendelkezésére. A másodfokú fegyelmi határozatot hozó közgyűlésre a felperes és szintén tag édesapja nem kapott meghívót.

Állította, hogy a határozat megalapozatlan, mert sem súlyosan, sem ismétlődően nem sértette meg sem az alapszabály, sem közgyűlési határozat kötelező rendelkezéseit. Nem követett el olyan súlyú szabályszegést, ami a kizárást indokolná, a kizárás a Ptk. 1:5. § (1) bekezdésébe ütközik.

Állította, hogy ezt meghaladóan részletezett pontos kereseti kérelmet előterjeszteni nem tud, mivel az ehhez szükséges adatokkal, a fegyelmi eljárás irataival nem rendelkezik. Így nem rendelkezik ismerettel arról sem, hogy a Fegyelmi Bizottság összehívása, a szavazás érvényességének megállapítása, a közgyűlés összehívása és lebonyolítása, szavazatok számlálása jogszerűen történt-e, összeférhetetlen személyek részt vettek-e az eljárásban, azonban ezek szabályszerűségét vitatja.

A perfelvételi szakaszban előterjesztett 6. alatti előkészítő iratában állította továbbá, hogy az alperes megszegte a közgyűlés összehívása vonatkozásában az Alapszabály 6. § (2), míg a határozatképesség vizsgálata során a 6. § (4) bekezdéseit, a jegyzőkönyvben nem szerepel, hogy a megjelentek közül hányan jogosultak szavazásra is, ekként nem megállapítható a közgyűlés határozatképessége. Habár N. G. is tett tanúvallomást, a jegyzőkönyvből nem megállapítható, hogy őt kizárták-e a szavazásból, sérült az Alapszabály 25. § (3) bekezdése is. Az alperes elnöke is tanúvallomást tett az eljárásban, a szavazásban ugyan nem vett részt, ám a közgyűlést maga vezette le, az Alapszabály 9. § (2) bekezdése alapján ez esetben helyettes útján kellett volna eljárni.

Állította, hogy a fegyelmi határozatban terhére rótt magatartást nem tanúsította.

A 2019. május 28. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson hivatkozott továbbá arra is, hogy az Alapszabály 6. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére 2018. május 9. napjára a rendkívüli közgyűlést az elnök 2017. április 27. napján hívta össze, a meghívó megküldése nem bizonyítható módon történt. A jelenléti íven 2019. dátum szerepel.

- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, kérte a felperest kötelezni perrel felmerült költsége megfizetésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a feleprest, hogy fizessen meg az alperesnek 63 500 forint perköltséget.
- [10] Rögzítette, hogy a perben a felperest terhelte a bizonyítás a fegyelmi határozat meghozatalát megelőző eljárási szabályok állított megsértése, mind a fegyelmi határozat törvénysértő jellege tekintetében. Ezen bizonyítási kötelezettségének azonban nem tett eleget.
- [11] A rendelkezésre álló jelenléti ívből, és F. A. tanúvallomásából megállapította, hogy az alperesnek 15 tagja volt, akiket a közgyűlés összehívásáról helyben szokásos módon szóban, a meghívó egyidejű átadásával értesítettek, a meghívót a felperes és N. G. részére postán kézbesítették, azaz a közgyűlés összehívása során szabálytalanság nem történt. Az alperesi szabályzatok nem írják elő a meghívó tértivevényes küldeménykénti kézbesítésének kötelezettségét, a szokásos gyakorlatként kialakult személyes kézbesítés megfelelő. A felperes és édesapja tudtak a megismételt fegyelmi eljárásról, de abban részt venni nem kívántak, ekként az őket tagként terhelő együttműködési kötelezettséget is sértve - magukat fosztották meg a védekezés lehetőségétől.
A 15 tagból 11 a fegyelmi bizottság határozatának helybenhagyásáról döntött. Az alperesi Fegyelmi Bizottság határozatai megfelelnek az Alapszabály 18. § rendelkezéseinek. Az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyó közgyűlési határozatról a felperes részére küldött „értesítés” valóban nem bír az Alapszabály 18. § szerinti formai sajátosságokkal, de tartalmi szempontból annak megfelel, abból megállapítható, hogy a közgyűlés az elsőfokú fegyelmi határozat által megállapított tényállást, levont ténybeli és jogi következtetéseket elfogadta.
- [12] A kizárás valóban a legsúlyosabb fegyelmi büntetés, azonban a bíróság súlyosság kérdésében a fegyelmi büntetés megalapozottságát érdemben nem vizsgálhatja. A vadásztársaság a szervezet

belső működésének szabályozása tekintetében nagyfokú autonómiát élvez, maga határozza meg, hogy mely magatartásokat tekint fegyelmi vétségnek, és azok alapján milyen fegyelmi büntetéseket tart kiszabhatónak. A bíróság beavatkozására csak akkor van lehetőség, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik, a fegyelmi büntetés súlyosságának megítélése nem a bíróság hatáskörébe tartozik. Megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes a vadászat során sem a fegyelmi szabályzat, sem a háziszabályzat előírásait nem tartotta meg, és korábban már volt fegyelmi büntetése.

- [13] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a 4/2018. közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte, míg másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését az ügy érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási szabálysértésekre és a döntés megalapozatlanságára tekintettel. Kérte továbbá, hogy az ítélőtábla kötelezze az alperest a másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a 2019. április 30. napján megtartott tárgyaláson a felperes nyilatkozatait nem a Pp. 110. § (3) bekezdése szerint értékelte, amikor nem alkalmazta az alperessel szemben a mulasztás jogkövetkezményeit. Indokolatlanul korlátozta a felperes képviseletében megjelent ügyvéd képviseleti jogát, továbbá a bírósági meghagyás kibocsátása iránti kérelemről sem határozott. Megszegte a Pp. 190. § (2) bekezdés b) és c) pontjait, a perfelvételi tárgyalás elhalasztása a Pp. 190. § (2) bekezdés d) pontja alapján nem volt indokolt. Ezen a tárgyaláson a Pp. 194. § alapján a perfelvételi szakasz lezárásáról kellett volna döntenie, ezt követően az alperes már csak a Pp. 220. § szerint terjeszthette volna elő bizonyítékait. Az alperes 2019. május 6. napján keltezett beadványa e feltételeknek nem felelt meg, ezért az előterjesztett bizonyítékokat a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül kellett volna hagyni. Ezen bizonyítékok hiányában a bíróságnak a felperes állítási és bizonyítási szükséghelyzetére tekintettel a támadott határozat hatályon kívül helyezéséről kellett volna döntenie annak vizsgálata nélkül, hogy a felperes a terhére rótt vadászati fegyelmi vétségeket elkövette-e.

Az elsőfokú bíróság a 2019. május 28. napján megtartott tárgyaláson a Pp. 6. §-t megsértve a Pp. 190. § rendelkezéseitől eltérő tájékoztatást adott, jogszabálysértően mulasztotta el a perfelvételi eljárás lezárását.

A 2019. július 9. napján tarott érdemi tárgyaláson az alperes jogi képviselője az alperestől származó, szabályszerű meghatalmazással nem rendelkezett, az alperes e tárgyalást ezért elmulasztotta, vele szemben a Pp. 223. § (3) bekezdése alapján a 190. § (2) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményt kellett alkalmazni és a tárgyalást be kellett volna rekeszteni.

Érdemben is vitatta az elsőfokú ítéletben foglaltakat mind a fegyelmi eljárás szabályszerűségével, mind a terhére rótt fegyelmi vétséggel kapcsolatban. Álláspontja szerint a bizonyítás alapján az alperes tagjainak száma nem volt meghatározható, a tagok nevének és számának ismerete nélkül pedig nem lehet megállapítani, hogy a közgyűlésre mindenkit szabályszerűen meghívtak-e. A csatolt postai igazolás nem bizonyítja, hogy azoknak a tagoknak, akiknek a meghívót személyesen nem adták át, azt postai úton kézbesítették. A szabálytalanul lefolytatott eljárás eredményeként meghozott határozat nem lehet jogszerű. Állította, hogy az alperesnél kialakult szokás szerint járt el a vadászat során, a terhére megállapított vétséget nem lehetett volna a kizárást megalapozó ismételt és súlyos cselekménynek minősíteni, mely állítását J. N. tanúvallomása igazolhatta volna, akinek meghallgatását jogszabálysértően mellőzte az elsőfokú bíróság. Szintén megalapozatlanul mellőzte a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány teljesítését is, az ítélet ezért megalapozatlan, további bizonyítás lefolytatása szükséges.

- [14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

- [15] Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

- [16] A felperes fellebbezése elsődlegesen a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi felülbírálatra irányult, ennek megalapozatlansága esetén anyagi jogi felülbírálat iránti kérelmében indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság okszerűtlen mérlegelését bírálja felül [Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja] és állapítsa meg, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a támadott határozatot hozó közgyűlés összehívása szabályszerű volt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes a kizárást megalapozó ismételt és súlyos fegyelmi vétséget elkövette. A felperes terhére megállapított vétség az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem alapozta meg a kizárását [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont]. Álláspontja szerint további bizonyítás lett volna indokolt, azonban erre hivatkozva kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét e körben bírálta felül.
- [17] A felperes már keresetlevelében is utalt arra, hogy a fegyelmi eljárás során elkövetett esetleges eljárási szabálysértéseket a fegyelmi eljárás iratainak, alperesi alapszabálynak a hiányában pontosabban megjelölni nem tudja, mely hivatkozás tartalma szerint állítási szükséghelyzetre történő hivatkozás, ahogyan arra az ítélőtábla Gpkf.II.30.413/2018/2. szám alatti végzésében rámutatott. Ezen végzésben ugyanakkor az ítélőtábla nem foglalt állást a körben, hogy a felperes által hivatkozott állítási, illetőleg bizonyítási szükséghelyzet ténylegesen fennáll-e.
- [18] A Pp. 184. § (1) bekezdése szerint a fél akkor van állítási szükséghelyzetben, ha valószínűsíti, hogy a határozott tények állításához szükséges információval kizárólag az ellenérdekű fél rendelkezik [a) pont], igazolja, hogy az információ megszerzése és megtartása érdekében szükséges intézkedéseket megtette [b) pont], az ellenérdekű fél bírói felhívása sem adja meg az információt [c) pont], és az ellenérdekű fél nem valószínűsíti az a) és b) pontban foglaltak ellenkezőjét [d) pont]. Önmagában a felperes információ hiányos állapota nem állítási szükséghelyzet, elsődlegesen a felek maguk kötelesek összegyűjteni és a bíróság rendelkezésére bocsátani az érvényesíteni kívánt jog megalapozásához szükséges tényeket. Az állítási szükséghelyzet csak akkor állapítható meg, ha a határozott tények állításához szükséges információval kizárólag az ellenérdekű fél rendelkezik, és az állítási szükséghelyzetre hivatkozó felet nem terheli gondatlanság. Amennyiben az ellenérdekű félén kívül bárki más rendelkezik ilyen információval, nem áll fenn állítási szükséghelyzet, melyet valószínűsíteni szükséges. Szükséges továbbá, hogy az állítási szükséghelyzetre hivatkozni kívánó az információt megpróbálja megszerezni, tegye a megszerzése szükséges intézkedéseket, ennek hiányában állítási szükséghelyzet szintén nem állapítható meg.
- Az egyesület alapszabályát a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (Cnytv.) alapján a bíróság nyilvántartja, ezen adat a Cnytv. 86. § (3) bekezdése alapján nyilvános, a felperes az Alapszabály vonatkozásában ezért - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt - alaptalanul hivatkozott állítási szükséghelyzetre.
- Az alperesi civil szervezet tagnyilvántartása, ülésének jelenléti íve ugyanakkor a Cnytv. 86. § (4) bekezdése szerint nem nyilvános, ezen adatokkal valószínűsíthetően az alperes rendelkezik.
- A Pp. 184. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felperesnek ugyanakkor igazolnia kellett a perben, hogy az általa hiányolt okiratok (közgyűlési jegyzőkönyv, tagnyilvántartás, jelenléti ív, stb.) megszerzése érdekében szükséges intézkedéseket megtette. A felperes keresetlevelében állította, hogy jogi képviselője 2018. június 6. napján írásban kérte a vonatkozó iratok, szabályzatok és másodfokú határozat megküldését, amelynek az alperes nem tett eleget. Az alperes érdemi ellenkérelmében ezzel ellentétben akként nyilatkozott, hogy a felperes, illetőleg jogi képviselője csak az általa csatolt iratokat nyújtotta be, amelyek között ilyen megkeresés nem szerepel. A felperes sem a hivatkozott felhívást, sem annak kézbesítésére vonatkozó bizonyítékot nem csatolt. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a felhívásnak kellően pontosan, a kért iratok pontos, beazonosítható megjelölésével kell megtörténnie, önmagában egy olyan felhívás, ami a „fegyelmi ügyre vonatkozó”

iratok megküldését kéri, nem megfelelő. A felperes ugyanakkor - az Alapszabály hiányzó rendelkezésein túl - még keresetlevelében sem jelölte meg konkrétan az általa hiányolt iratokat, viszontválaszában és előkészítő iratában is csupán az alperes érdemi ellenkérelméhez csatolt iratok kézbesítését hiányolta, melyek között sem a tagnyilvántartás adatai, sem a közgyűlés jelenléti íve nem szerepeltek. Figyelemmel arra, hogy a felperes a Pp. 184. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak nem tett eleget, az állítási szükséghelyzet nem állapítható meg.

- [19] A felperes fellebbezésében állított eljárási szabálysértések vonatkozásában az ítéletábra az alábbiakat rögzíti.
- [20] Az alperes a Gk.40.075/2018/8/8. szám alatt csatolt meghatalmazás szerint a perben a Sipos & Moskovits Ügyvédi Iroda részére adott meghatalmazást. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 28. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység végzésére irányuló megbízási szerződést az ügyvédi iroda is megkötheti megbízottként, a 28. § (5) bekezdése alapján a megbízási szerződés teljesítése során az ügyvédi tevékenységet az ügyvédi iroda tagja elláthatja. Meghatározza tehát a jogszabály, hogy kik azok a személyek, akik a megbízási teljesítésében a törvény erejénél fogva közreműködhetnek. Amennyiben a fél a perbeli képviselőre ügyvédi irodát bíz meg, meghatalmazottként - amennyiben a meghatalmazásból erre vonatkozó korlátozás nem állapítható meg - a fél képviselőjében az ügyvédi iroda ügyvéd tagja külön meghatalmazás nélkül is eljárhat.
- Az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultak arcképes igazolványáról szóló 15/2017. (XI.30.) IM rendelet 2. § ab) pontja szerint az arcképes ügyvédi igazolvány tartalmazza azon ügyvédi iroda megnevezését, amelynek tagjaként az ügyvéd tevékenységét folytatja, tehát önmagában az ügyvédi igazolványa alapján megállapítható, hogy az adott ügyvédi iroda tagja-e. Megjegyzi az ítéletábra, hogy az alperes által csatolt meghatalmazás fejrésében, annak jobb oldalán szerepelnek az ügyvédi iroda tagjai, közöttük Dévényiné dr. Bertók Katalin is, akinek képviselői joga így kellő módon igazolt. A 2019. július 9. napján megtartott tárgyaláson az alperes képviselőjében a meghatalmazott ügyvédi iroda tagja járt el, ekként a tárgyalás az alperes részéről nem tekinthető elmulasztottnak.
- [21] Kiemeli továbbá az ítéletábra, hogy a Pp. 227. § (3) bekezdése értelmében, ha a megjelent jogi képviselő képviselői jogát nem szabályszerűen igazolta volna, a mulasztás jogkövetkezményei automatikusan ebben az esetben sem lettek volna alkalmazhatóak. A képviselői jog nem megfelelő igazolása esetén ugyanis a bíróság a megjelent személyt rövid határidővel köteles felhívni a képviselői jog igazolására, és a tárgyalást a Pp. 229. § (2) bekezdése alapján hivatalból elhalasztja. A mulasztás jogkövetkezményeinek alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a képviselői jog utólagos igazolása elmarad.
- Az alperes által jogi képviselőre megbízott ügyvédi iroda tagja a tárgyaláson megfelelő módon képviselői jogát nem igazolta volna, úgy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 227.§ (3) és 229. § (2) bekezdése szerint a képviselői jog szabályszerű igazolására kellett felhívnia a tárgyalás elhalasztása mellett. Az alperes az engedélyezett bírói határidőben, 27. sorszám alatt olyan, az ügyvédi iroda részére adott meghatalmazást is csatolt, amely tartalmazta ügyintézőként az eljáró ügyvédet, így képviselői jogát megfelelően igazolta. Megalapozatlanul állította ezért a felperes fellebbezésében, hogy a 2019. július 9. napján megtartott tárgyalás az alperes részéről elmulasztottnak minősül.
- [22] A 2019. április 30. napjára kitűzött perfelvételi tárgyaláson az alperes jogi képviselője szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a perfelvételi tárgyalást elmulasztotta. A felperes jogi képviselője a perfelvételi tárgyalás megtartását kérte. A felperesi jogi képviselő a csatolt helyettesítésre szóló meghatalmazás alapján a Pp. 68. § (1), (2) és (4) bekezdéséből eredően valamennyi perbeli nyilatkozat megtételére, perbeli cselekmény elvégzésére jogosult volt. A felperes képviselőjében

eljáró helyettes képviseleti jogát vagy annak terjedelmét az sem tette kétségessé a Pp. 69. § (1) bekezdésére figyelemmel, hogy nyilatkozata szerint az eredeti megbízási szerződés későbbi felmondása és új, közvetlenül részére adott meghatalmazás későbbi benyújtása volt valószínűsíthető. Az elsőfokú bíróság által a felperes képviseletében eljáró ügyvéd képviseleti jogáról adott téves tájékoztatás ugyanakkor az alábbiakra tekintettel a per érdemi elbírálására nem hatott ki.

[23] A Pp. 190. § (2) bekezdése értelmében, ha a perfelvételi tárgyalás a jelen lévő fél kérelmére megtartásra kerül,

a) úgy kell tekinteni, hogy a mulasztó fél a megjelent fél tárgyalást megelőzően vagy tárgyaláson előterjesztett tényállítását, jogállítását, illetve bizonyítékát nem vitatja, valamint kérelme, indítványa teljesítését nem ellenzi, kivéve, ha korábban ezekkel ellentétes nyilatkozatot tett,

b) úgy kell tekinteni, hogy a mulasztó fél keresete vagy ellenkérelme megalapozásához egyéb perfelvételi nyilatkozatot nem kíván, illetve nem tud tenni,

c) a mulasztó féllel közöltnek kell tekinteni a tárgyaláson jelen lévő fél nyilatkozatát, a tárgyaláson csatolt, illetve kézbesíthető iratot, és

d) a perfelvétel lezárható, kivéve, ha a perfelvételi tárgyalást e törvényben meghatározott okból el kell halasztani.

[24] A perfelvételi tárgyalás elhalasztásának kizárólag a Pp. 192. §. által meghatározott esetekben van helye. Így a bíróság a perfelvételi tárgyalást elhalaszthatja, ha a fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljes körűen megtenni [Pp. 192. § (2) bekezdés c) pont], vagy a perfelvétel lezárásának e törvény szerinti egyéb akadályai vannak [Pp. 192. § (2) bekezdés d) pont].

Az elsőfokú bíróság a perfelvételi tárgyalás kitűzésével egyidejűleg a felperest a kereset hiányainak pótlására hívta fel. A felperes a Pp. 202. § szerint benyújtott előkészítő iratában korábbi tény- és jogállítását kiegészítve hivatkozott arra, hogy az alperes a támadott határozat meghozatala során megsértette az alapszabály 6. § (2) és (4) bekezdéseit, 25. § (3) pontját, 9. § (2) bekezdését. Előkészítő irata tehát a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti keresetváltoztatást tartalmaz. Az elsőfokú bíróság a keresetváltoztatást is tartalmazó előkészítő iratot az alperes részére nem kézbesítette, azt a 2019. április 9. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson ismertette, majd a perfelvételi tárgyalás Pp. 192. § (2) bekezdés a) pontján alapuló elhalasztása mellett arra hívta fel az alperest, hogy az elektronikusan megküldött, keresetváltoztatást is tartalmazó előkészítő iratra vonatkozó érdemi nyilatkozatát, előkészítő iratát és annak mellékleteit csatolja olyan időben, hogy azt a bíróság a 2019. április 30. napjára kitűzött tárgyalásig a felperesnek kézbesíthesse és a felperes arra a tárgyalást megelőzően legalább 5 nappal írásban nyilatkozhasson. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a hivatkozott előkészítő iratot az alperesnek nem kézbesítette, arról az alperes bejelentésére csak 2019. április 24. napján intézkedett. A keresetváltoztatást tartalmazó előkészítő iratot az alperes 2019. április 26. napján vette át, így önhibáján kívül nem volt lehetősége arra, hogy a végzésben írt határidőben a bíróság felhívásának eleget tegyen. Erre tekintettel a 2019. április 30. napjára kitűzött perfelvételi tárgyalást a Pp. 192. § (2) bekezdés c) pontja alapján jogszabálysértés nélkül halasztotta el, és adott rövid határidőt az alperesnek az előző végzésben foglaltak teljesítésére.

[25] Megjegyzi az ítéletábra, hogy abban az esetben, ha a félnek az elmulasztott perfelvételi tárgyalást követően lehetősége van arra, hogy perfelvételi nyilatkozatot tegyen, akkor elmaradt nyilatkozatait is megteheti a Pp. 183. § (4) bekezdése alapján, annak kockázatával, hogy a bíróság a Pp. 183. § (5) bekezdése szerint pénzbírsággal sújthatja.

- [26] Az alperes 2019. május 6. napján előterjesztett nyilatkozata és az által csatolt okirati bizonyítékok mellőzésének, az előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának ezért a felperes fellebbezésében hivatkozott okból nem volt helye.
- [27] A felperes a folytatólagos perfelvételi tárgyaláson - 2019. május 28. napján - az alperes által csatolt okiratok alapján keresetét pontosította. Mivel az alperes a perfelvételi tárgyalást elmulasztotta, a Pp. 192. § (2) bekezdés a) pontja alapján a jogállás módosítására tekintettel indokolt volt a perfelvételi tárgyalás elhalasztása.
- [28] Az elsőfokú bíróság tehát a perfelvételi tárgyalás elhalasztására vonatkozó rendelkezések érdemi sérelme nélkül járt el, a perfelvételi eljárás során a képviseleti jog körében adott téves tájékoztatás és eljárás pedig az ügy mikénti eldöntésére nem bírt kihatással. Nem sértette az elsőfokú bíróság a Pp. 190. § (2) bekezdését, amikor a per eldöntése során az alperes által 2019. május 6. napján benyújtott előkészítő iratban és mellékleteiben foglaltakat, továbbá a perfelvételi eljárás lezárása előtt tett valamennyi nyilatkozatát figyelembe vette, önmagában ezen eljárási okból az elsőfokú ítélet megváltoztatása nem indokolt. Megjegyzi az ítéletábra, hogy mivel a Pp. 184. § (1) bekezdés b) pontban írt feltételek, továbbá bizonyos körben (Alapszabály) az (1) bekezdés a) pontjában írtak hiányában az állítási szükséghelyzet fennállása nem állapítható meg. A felperes elsődleges, eljárási felülbírálaton alapuló fellebbezési kérelme nem alapos.
- [29] A felperes fellebbezésében támadta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésére irányuló tevékenységét is, állítva, hogy önmagában az alperesi nyilatkozat alapján nem lehetett volna megállapítani, hány tagja volt a támadott közgyűlési határozat meghozatalakor.
- [30] Az alperes 2019. május 6. napján csatolta a közgyűlés jegyzőkönyve mellett a jelenléti ívet is, amelyben feltüntette a vadásztársaság tagjait (28 fő). A felperes ezt követően csupán az azon feltüntetett dátumot kifogásolta, nem állította, hogy a társaság taglétszáma ettől eltérő lett volna. A fellebbezésben foglaltakkal szemben F. A. tanú a tagok számáról nem nyilatkozott eltérően: tanúvallomásában csupán a közgyűlésen megjelent tagok számáról nyilatkozott, a tényleges taglétszámról nem. A jegyzőkönyv az eljáró bíró nyilatkozataként rögzíti, hogy „tehát a jelenléti ív szerint a teljes létszám 15 fő”. A felperes a Pp. 373. § (2)-(3) bekezdésére tekintettel a fellebbezésében alappal már nem hivatkozhat arra, hogy a tagok létszáma, személye nem a jelenléti ívben rögzítéssel azonos.
A Pp. 266. § (1) bekezdése alapján az alperesi vadásztársaság tagjainak száma, valamint a közgyűlésen megjelentek száma az alperes előadása, és a csatolt jelenléti ív szerint volt megállapítható. A csatolt jelenléti ív szerint azonban az alperesi vadásztársaság tagjainak száma nem az elsőfokú ítélet 6. oldalán szereplő 15, hanem 28 fő, amelyből a közgyűlésen 15 személy jelent meg. Az elsőfokú ítélet a taglétszámot iratellenesen rögzítette, az ítéletábra a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján e tekintetben az irányadó tényállást módosította.
- [31] A fellebbezésben állította továbbá a felperes, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan az sem, hogy a tagokat a támadott határozatot hozó közgyűlésre meghívták-e.
- [32] Az alperesi alapszabály 6. § (2) bekezdése értelmében a közgyűlést az Intéző Bizottság igazolható módon (fax, e-mail, postai út, stb.) írásbeli meghívóval, a hely és az időpont feltüntetésével hívja össze.
Az alperes csatolta a meghívót, amely 2018. április 23. napján kelt, abban a rendkívüli közgyűlés időpontját a 16. napra, 2018. május 9. napjára tűzték ki. F. A. tanúvallomása szerint a közgyűlési

meghívók kézbesítésére általában, az alperesnél kialakult szokás szerint úgy kerül sor, hogy a helyi tagoknak személyesen adja át azokat, míg azok részére, akik így módon nem érhetők el, postán kézbesítik. A meghívó átadásáról igazolás nem készül. Tanúvallomása szerint a 2018. május 9. napján megtartott közgyűlésre szóló meghívót a felperesnek, N. G.-nak és egy b-i tagnak postán küldte meg, melynek igazolására 2018. április 24. napján kelt, a Magyar Posta Zrt. által kiállított egyszerűsített számlát csatolt, melyből megállapíthatóan 4 küldeményt adtak fel.

- [33] A tanú vallomásában rögzített módja a meghívók átadásának nem felel meg az Alapszabály 6. § (2) bekezdésének, mivel a meghívó kézbesítése nem igazolható. Figyelemmel azonban arra, hogy az alperesi vadásztársaságnál ez hosszabb ideje bevett szokás, önmagában ez a szabálysértés nem jelentős, nem veszélyezteti a jogszerű működést, így nem szolgálhat a határozat hatályon kívül helyezésének alapjául.

Amennyiben azonban a vadásztársaság a taggyűlési meghívót nem igazolható módon, akár egyszerű postai küldeményként juttatja el a tagoknak, számolnia kell azzal, hogy kétség esetén őt terheli annak bizonyítása, hogy a tag értesült a közgyűlés összehívásáról (BH2004.71.)

A felperes a perben állította, hogy ő és N. G. a közgyűlésre nem kapott meghívót, a közgyűlés összehívásának szabályszerűségét a perben az alperesnek kellett bizonyítania. Ennek bizonyítására önmagában az alperes részéről a meghívókat kézbesítő F. A. tanúvallomása nem alkalmas. Az alperes által becsatolt, a Magyar Posta Zrt. által kiállított egyszerűsített számla kizárólag azt igazolja, hogy 2018. április 24. napján az alperes 4 küldeményt adott postára, nem igazolja sem a küldemények tartalmát, sem azok címzettjeinek személyét vagy a kézbesítésre megjelölt címet sem. Ezen bizonyítékok Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével nem állapítható meg tényként, hogy az alperes valamennyi tag részére a közgyűlési meghívót eljuttatta volna. Ennek hiányában a közgyűlés összehívása nem volt szabályszerű, a közgyűlésen így jogszerű határozathozatalra nem kerülhetett sor, a támadott határozat jogellenes.

- [34] A felperes keresetlevelében hivatkozott arra, hogy az alperes a támadott közgyűlési határozatot az eljárási szabályok megsértésével hozta, eljárása sértette - egyebek mellett - az Alapszabály 17. § rendelkezéseit.

Az alapszabály 17. § kimondja, hogy fegyelmi ügyekben másodfokon a vadásztársaság határozatképes közgyűlése jogosult eljárni. A fellebbezést a fegyelmi bizottság a közgyűlés elé terjeszti, ismertetve az addig birtokába jutott bizonyító erejű tényeket, dokumentumokat és az elsőfokú határozatot. Ezt követően a fellebbezőnek jogában áll hozzászólni, új bizonyítékokat bemutatni a közgyűlésnek kötelező döntést hozni az ügyben. A döntés ebben az esetben szótöbbséggel, nyílt szavazáson történik.

A fenti rendelkezés tartalma szerint másodfokon fegyelmi határozatot a szabályszerűen összehívott, határozatképes közgyűlés hozhat. Amennyiben az alperes a másodfokú fegyelmi határozatot hozó közgyűlésre az eljárás alatt állót nem hívja meg, nem értesíti, éppen a fenti alapszabályi rendelkezésbe foglalt lehetőségtől fosztja meg, mely a tag garanciális jogait súlyosan sérti. E tekintetben nincs jelentősége annak, ha a tag a fegyelmi eljárás korábbi szakaszában értesítés ellenére nem jelent meg a fegyelmi tárgyalásokon, közgyűléseken, amennyiben a határozatot hozó közgyűlésre nem hívja meg a vadásztársaság - illetőleg az nem bizonyítható - ezen szabálysértés önmagában indokolja a közgyűlésen hozott határozat hatályon kívül helyezését.

- [35] Megjegyzi az ítéltábla a Kúria Pfv.IV.21.106/2017/4. szám alatti eseti döntésére figyelemmel, hogy a fegyelmi határozat meghozatala során a közgyűlés határozatképes sem volt. A Ptk. 3:18. § (2) bekezdése értelmében, ha egy tag vagy alapító valamely ügyben nem szavazhat, őt az adott határozat meghozatalánál a határozatképesség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni.

Az alperes 28 tagjából ugyan 15 megjelent a 2018. május 9. napján megtartott közgyűlésen, azonban két tag kizárt volt a szavazásból, így a fegyelmi határozat meghozatala során őket a határozatképesség megállapítás szempontjából sem lehet figyelembe venni, a 13 figyelembe vehető jelenlévő tag alapján pedig a Ptk. 3:18. § (1) bekezdése szerinti határozatképesség már nem áll fenn.

- [36] A közgyűlés összehívásának szabálytalansága miatt a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján a közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése indokolt, ezért az ítélet tábla érdemben nem vizsgálta a felperes fellebbezésének azon hivatkozását, hogy a felperes terhére kizárást megalapozó ismételt és súlyos fegyelmi vétség megállapítható volt-e.

Megjegyzni ugyanakkor az ítélet tábla, hogy a felperes személyes előadása alapján is a vadászat során tanúsított a Vtv. előírásaiba és az alperesi házi szabályzatba ütköző magatartást. A jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálatát lehetővé tévő jogszabályi rendelkezése nem a jogi személy döntéshozatalának a bírói ítélettel való helyettesítésére szolgálnak. A határozat bírósági felülvizsgálatának lehetősége azonban nem egy jogorvoslati fórum a társaság döntésével szemben, így a bíróság a határozatot nem mérlegelheti felül, nincs lehetősége a bizonyítékok újraértékelésére, valamint a cselekmény és az annak folytán alkalmazott szankció súlyának értékelésére. A határozat csak jogszabálysértő volta esetén bírálható felül. A társaságra tartozik, hogy döntést hozzon a fegyelmi ügyben és mérlegelje, hogy a fegyelmi vétséget megvalósító magatartást - a jogszabályokon, az Alapszabályzat és a Fegyelmi Szabályzat keretein belül - milyen szankcióval sújtja (Kúria Pfv. VI. 21.454/2018/12.).

- [37] Az ítélet tábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a közgyűlési határozatot hatályon kívül helyezte. A Pp. 83. § (1) bekezdésére tekintettel mellőzte a felperest alperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést, és a pervesztes alperest kötelezte a felperes mindkétfokú eljárással felmerült költségeinek megfizetésére.

- [38] A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a fél a perköltségének megtérítését annak felszámításával kérheti. A 81. § (5) bekezdése értelmében a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A fél javára a felszámítottnál magasabb költséget nem lehet figyelembe venni. A felperes a Pp. 81. § (5) bekezdésének megfelelő költségjegyzéken kizárólag ügyvédi munkadíjat számított fel az elsőfokú eljárásban, a felszámítás sem a kereseti, sem a fellebbezési illetéket nem tartalmazza. Az ítélet tábla ennek megfelelően kizárólag a keresetlevélhez csatolt költségfelszámításban szereplő 500 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat vette figyelembe. Az ügyvédi munkadíj összegét ugyanakkor a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte. E körben figyelemmel volt arra, hogy bár az elsőfokú bíróság több tárgyalást tartott, azok jelentős része igen rövid (30-40 perces) érdemi bizonyítás, új érdemi nyilatkozattétel rögzítése nélkül folyt le, a másodfokú eljárásban tárgyalás nem volt. A felperesi jogi képviselő a keresetlevélén és fellebbezésén kívül kevés számú, nem túl terjedelmes előkészítő iratot terjesztett elő, a felszámított ügyvédi munkadíj nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért azt a rendelkező részben foglalt összegre mérsékelte.

Debrecen, 2020. február 18.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Szrogh Csaba s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-